

Projev předsedy Senátu Miloše Vystrčila při příležitosti předávání Stříbrných medailí

28.9.2025 - | Senát PČR

Vážené laureátky a laureáti, vážené senátorky a senátoři, vzácní hosté, dámy a pánové, vážení televizní diváci!

Scházíme se dnes tradičně na Den české státnosti v českém Senátu, abychom si společně se svátkem patrona naší země, svatého Václava, připomněli, že naše odolnost a naše síla, že naše podoba české státnosti, naše svoboda, demokracie a prosperita záleží především na lidech, to znamená na nás samotných.

Když se dnes podíváme kolem sebe, tak vidíme, že žijeme v nádherné svobodné zemi na krásném místě naší planety. Ano, máme problémy. Avšak zároveň máme také velké štěstí. Svoji současnost i svoji budoucnost máme ve svých rukách. Jak jsem říkal, záleží na nás, jak s tím naložíme.

Čekají nás obtížná rozhodnutí, a tak se nabízí otázka, co dělat, aby ta naše rozhodnutí byla správná. Připadá mi, že ten první krok není až tak složitý. Stačí se více potkávat, stačí si více povídat a stačí si více pomáhat.

Platí totiž, že v setkávání, v dialogu, v pomoci je obrovská síla. A záleží pouze na nás, zda ji využijeme nebo zda ji promarníme. Záleží na každém z nás.

A tak se dostávám k hlavnímu smyslu udělování Stříbrných medailí předsedy Senátu. Tím hlavním smyslem je především poděkovat. Poděkovat těm lidem, kteří již mají setkávání, dialog a pomoc jako nedílnou součást svého života. Jako součást své DNA. Jsem rád, že jste dnes tady s námi. Na úvod si dovolím aspoň Vás krátce představit, ale zatím nebudu jmenovat.

Je odvážnou ženou a nekompromisní zastánkyní dobré péče, neboť je přesvědčena, že dobrá péče, a to nejen o seniory, je tou největší službou, které je člověk schopen.

Myslím, že je tak trochu rebel a že s ním nebude úplně vždycky jednoduché. Ale ví, co chce, a jde si za svým, nemá rád povrchnost, naopak, je zárukou kvality a já mu stoprocentně věřím.

Má talent od Boha a přitom se chová celkem normálně a mluví většinou docela srozumitelně. Zdá se mi také, že má rád lidi a že mu na nich záleží. Někdy mluví rychleji a používá anglicismy, ale to asi jeho kolegům slovutným profesorům z prestižní univerzity ze Stanfordu zase až tak moc nevadí.

Má odvahu vypátrat a zatknout válečné zločince, a přitom otevřeně přiznává, jak je pro něj neuvěřitelně náročné a stresující mluvit s pozůstalými válečných obětí. Je to tedy tvrdý a zároveň citlivý chlap, který něco zažil a něco vydrží. Za mě velký respekt.

Má odvahu. Otevřela dokořán dveře pro své kolegyně a následovnice do dříve pro ženy těžko přístupného světa. Světa mužů tzv. ajťáků. Sílu našla v sobě samotné a na začátku ji také podpořil táta a výborná učitelka matematiky a fyziky.

Má pořádně tvrdou palici a umí strhnout lidi kolem sebe tak, že se s ním klidně vydají po cestě, u které se na začátku může zdát, že vlastně vůbec nikam nevede. A při tom všem jen tak jakoby mimochodem – a ono to není jen tak jakoby mimochodem – snáší, že jen aby se pohnul, tak musí

makat mnohem více než naprostá většina z nás.

V tom, co dělá, je výjimečný a takový ryzí. Klidně si v kostele vezme kytaru a začne zpívat. Vnímám ho jako studnici dobra a moudrosti. Je cítit, že je velmi skromný, někdy mi připadá až plachý, a přitom je velmi pevný.

Má kolem sebe spoustu lidí, kteří jí věří, a připadá mi, že když si něco umane, tak to dotáhne do konce. Pokrok, ke kterému přispěla v oblasti ochrany slabých a zranitelných před předsudky a násilím, je toho jasným důkazem. Díky moc.

Namísto toho, aby stály ve frontě na jídlo, samy začaly pro druhé vařit. S pomocí dalších nadšenců tak převrátily charitu naruby a postavily se na vlastní nohy. Jsou inspirací, neboť proměnily závislost v pomoc a v soběstačnost.

Člověk by na první pohled řekl: Vždyť on je o více než generaci mladší než já, co ten může vědět? A potom ho překvapí ta hloubka a vlastně i ta pokora. Ještě určitě poroste. Moc nám to všem přeji a doufám, že má dobré a hluboké kořeny, aby ho nějaký nebezpečný vítr nevyvrátil.

Člověk někdy hledá, jak se sám sobě neztratit. Když se Vám to podaří skrze pomoc těm okolo Vás, je to velký úspěch pro všechny. A úplně nejlepší je, když svoji energii a schopnosti darujete dětem. Díky za to!

Je moc dobře, když nezapomenete na svůj dětský osud a promítnete jej do svého dalšího života. Pomáhat dětem a mladým lidem hledat a nalézat nový domov není práce, ale poslání. Poslání pro anděla.

Když snílek vypráví o Vesmíru, bývá až posvátné ticho. Nastražené uši a oči navrch hlavy jsou při jeho vyprávěních a diskusích s mladými lidmi běžné. A také mě moc potěšilo jeho poděkování manželce.

Když někdo říká, že chodí rád do práce, to ještě nezaručuje, že je užitečný a že se to vyplatí. Když ale přitom dokážete úspěšně vyplnit bílá místa našich dějin a oživit příběhy bezpráví, to je jiná. To jste člověkem na svém místě.

Není samozřejmé, že se někdo sám od sebe začne starat a podporovat rozvoj svého regionu a získávat pro to i ostatní. A není již vůbec samozřejmé, že tak činí na úkor vlastního času a vlastních prostředků. Kéž by se stal příběh broumovských srdcařů inspirací pro další.

Vážené dámy, vážení pánové, před tím, než dojde k odhalení našich laureátek a laureátů, jste slyšeli jakousi ochutnávku. A tak mě napadá, když slyšíme příběhy našich laureátů, že v sále vlastně nejsme sami, že pomyslně je tady s námi spousta dalších hostů.

Představuji si, že zde dnes společně s námi sedí pečovatelé a jejich klienti, zvědaví čtenáři, para-sportovci, obyvatelé zapomenutých a znovu revitalizovaných koutů naší vlasti, děti z dětských domovů, ženy, kterým se otevřela možnost se prosadit v oboru informačních technologií, ženy bez domova, oběti válečných zločinů nebo oběti předsudečného násilí, nadšenci do vesmíru nebo do umělé inteligence nebo studenti či filmoví diváci, které zajímají lidská práva či krivdy z komunistické minulosti. Anebo zde sedí také lidé hledající oporu ve víře a mnozí další.

Díky dnes těmto oceněným nám tak nezůstávají skryty různorodé příběhy plné houževnatosti, bolesti a také laskavosti. Jsem přesvědčen, že je to dobře a že je to důležité. Máme tak větší šanci posouvat náš život k lepšímu a v naší společnosti hledat více vzájemného pochopení a více rozvíjet dialog.

Od pradávna totiž platí, že právě dialog je cestou k důvěře. A jsou to právě důvěra a sebedůvěra, které jsou zdrojem naděje a zdrojem přeměny našich snů v reálné skutky.

Vážené laureátky a laureáti, věřím, že cítíte, že udělení Stříbrné medaile není výsledkem žádného závodu, ani žádné soutěže. Stříbrná medaile totiž neurčuje ani nestanovuje žádné pořadí, Stříbrná medaile má úplně jiný účel, úplně jiný smysl a úplně jiný význam. Jejím účelem je ocenit Vás, je Vám vzdát úctu, zároveň udělení Stříbrné medaile je také závazkem. Závazkem zůstat. Zůstat zdrojem důvěry, zůstat nositelem naděje a zůstat ochráncem lidské důstojnosti. Zůstat pevným kamenem naší soudržnosti a naší české státnosti.

<https://www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?id=3958>